

NİHÂVEND FANTEZİ

" Karadeniz "

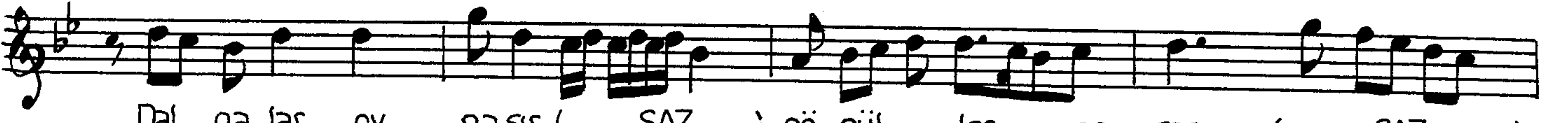
Sofyân

ALÂEDDİN YAVAŞCA

(♩=72)

Aranâğmesi.....

Dal ga lar oy na şır (... SAZ....) gö nül - ler ... co şar (.... SAZ)

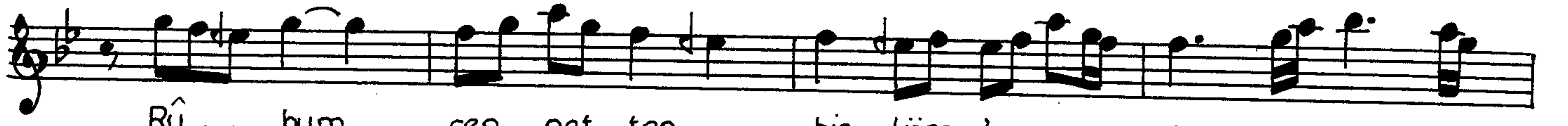
gö nül ... ler ... co şar (... SAZ)

Kö pük ler .. sâ hi lin .. ar - dın dan ko şar ..

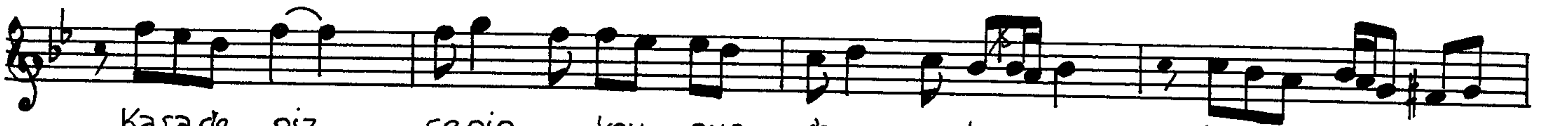
ar dın dan - ko şar (... SAZ)

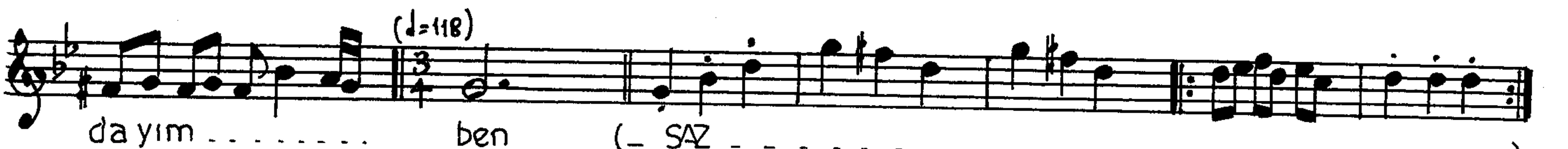
Rû .. hum cen net ten ... bir köşe de .. ya şar ..

bir köşe de ... ya şar (-- SAZ)

Karade niz - senin .. koy nun da yım - ben .. koy -- nun ...

da yım ben (- SAZ)

Mar tı lar cır par ken kanat ları nı (-- SAZ - - - - -)

Rüz gâr ok şu yor - - - - hep şen - - - su la rı nı (- - - SAZ - - - - -)

Dü şünmem sendey ken ben hiç - - - - - ya - rı nı

(Sofyân)

Ka ra de niz - - be nim - - - gön lüm de sin - - - sen - -

be nim gön - - - - lüm - - - - de sin - - - - (SON)

Dalgalar oynar, gönüller coşar
 Köpükler sâhilin ardından koşar
 Rûhum cennetten bir köşede yaşar
 Karadeniz, senin koynundayım ben

Martılar çırparken kanatlarını
 Rüzgâr okşuyor hep şen sularını
 Düşünmem sendeyken ben hiç yarını
 Karadeniz, benim gönlümdesin sen

(Güfte: Kendisi'nin)

(B.T.: 31 - Temmuz - 1965)